

plader, der benyttes i vore Fabrikationer, kun er forholdsvis ringe sammenlignet med Arbeidskraften og de andre Materialier, der anvendes til vore Fabrikata og da særlig til de lakerede Arbeider, ere vore Varer til samme Priser som Regel tungere og som Følge deraf bedre end Udlandets.

Hvad nu de enkelte Toldsatser angaar, da vil efter Regjeringsforslagets Position 109 Tolden paa emailleret, fortinnet og forzinket Blisarbeide blive 5 Ø. pr. Pd., og at det virkelig er Lovforslagets Mening, at disse Gjenstande skulle falde ind under Position 109 „alle Gjenstande af Jern og Staal, som ikke høre under noget af de foranstaaende Numre eller andetsteds er særlig nævnt“ fremgaar af de til Forslaget knyttede Bemærkninger, idet disse mellem Exemplerne paa de under Position 109 henhørende Jern- og Staalvarer nævner „Thepotter og deslige af presset fortinnet Jern“, derimod oplyser Bemærkningerne Intet om, hvori Grundene ligge til denne Medsættelse, i Stedet for hvilken man i Henhold til Lovforslagets hele Tendents havde forventet en Forhøielse, hvorfor den da ogsaa kommer til at staa som noget formentlig aldeles Wilkaarligt, der imidlertid ikke vil undlade at gjøre stor og ubodelig Skade for de nævnte Virksomheder, medens paa den anden Side denne Medsættelse af Tolden fra 6 til 5 Ø., ikke for Konsumenten vil faae nogen væsentlig Betydning. For emaillerede Bladejernsarbeiders Vedkommende skulle vi saaledes eksempelvis anføre, at en Kaffeande til 2 Kr. 50 Ø. veier 85 Kvint, og altsaa efter Forslagets nuværende Position 109 vil komme til at svare en Told af kun $4\frac{1}{4}$ Ø., samt at en lignende Thepotte ogsaa til 2 Kr. 50 Ø. veier 62 Kvint, og Toldafgiften her paa altsaa bliver $3\frac{1}{10}$ Ø., og hvad de blanke Blisvarer angaar, da stiller Forholdet sig her endnu værre for os, idet Vægten for en stor Mængde fortinneede Varer forholdsvis er endnu mindre; en Staldlygte til 2 Kr. 50 Ø. veier saaledes kun 52 Kvint og Størsteparten af almindelige blanke Blisvarer fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Pd. pr. Stk. Det kan imidlertid ikke bortræsoneres, at hvor Forholdene i Forveien ere flette, disse ikke blive bedre ved yderligere Medsættelser, ligesom det af de ovenfor nævnte Vægtforhold for nogle af de mest brugte Varer vil ses, at den foreslaaede Medsættelse af Tolden med $1\frac{1}{2}$ Ø. paa raa fortinneede Plader ikke for de blanke Blisvarers Vedkommende spiller nogen følelig eller udjævnende Rolle overfor Medsættelsen for det færdige Produkt, medens der for de emaillerede Bladejernsarbeiders Vedkommende jo ingenfømhelst Medsættelser finder Sted for de til disses Fremstilling benyttede Raamaterialier.

Gaa vi derefter over til de lakerede Blisvarer, da falde samtlige disse Artikler ind under den nugældende Toldlovs Position 172 med en Told af 16 Ø. ($33\frac{1}{3}$ Ø.) pr. Pd., og ere disse Varer i Regjeringsforslaget som forhen bibeholdte i samme Gruppe som „Galanterivarer“, den Gruppe, under hvilken de ifølge hele deres Karakter retteligen henhøre, og for hvilken Tolden i Regjeringsforslaget foreslaas sat op til 50 Ø. pr. Pd. (Position 108), medens paa den anden Side af de til deres Fabrikation benyttede Raamaterialier, Tolden paa Jernblisvarer uforandret er ansat til $\frac{1}{2}$ Dre og paa Copallakker og finere Farvevarer 10 Dre, hvorimod Tolden paa Broncesarver og Bogguld foreslaas forhøiet fra 5 Ø. og 16 Ø. til 30 og 50 Dre.

Medens saaledes den vorende Beskyttelse fra $33\frac{1}{3}$ Ø. til 50 Ø. Pd. for lakerede Blisvarer, noget forringes ved den foreslaaede Forhøielse i Toldafgifterne paa nogle af de benyttede Hjelpestoffer, virker Vægttolden for disse Artillers Vedkommende mere forskjellig end for de emaillerede Bladejernsarbeider og blanke Blisvarer. Den simple lakerede Vare bærer saaledes en ligesaa høi Toldafgift som den ofte mange Gange dyrere, men ikke tungere, fine lakerede, med ægte Guld forgyldte og Perlemoder indlagte Vare, men da det er umuligt at tænke sig en Toldlov praktisk gennemført, i hvilken der kan skjælnes mellem simplere og finere lakerede Blisvarer, tro vi, at en Told paa 50 Ø. pr. Pd., som en Mellemvats, rammer det Rigtige, idet denne yder en nogenlunde Beskyttelse for de bedre Varer, og bevarer os Markedet for de simplere, uden at Prisen for disse Sidstes Vedkommende dog fordyres for Forbrugerne ved den forholdsvis store Beskyttelse, idet den indbyrdes Konkurrence og det store Forbrug af de billigere Varer gjør, at Toldbeskyttelsen kun delvis, ja vi kunne gjerne sige slet ikke udnyttes eller bruges, i hvilken Henjænde de saataldte „50 Ø. Bakker“, som af os til Forhandlere sælges for en Pris af 35 Ø. pr. Stk., naar de tages Grosvis, er et flaaende Exempel. En saadan Bakkets Vægt er efter dens Størrelse og Kvalitet fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$ Pd., og vilde ved Indførslen baade efter den nuværende og den foreslaaede Toldsat komme til at yde en uforholdsmæssig stor Toldafgift; imidlertid er Forholdet dette, at selv om disse Bakker kunde indføres uden nogenfømhelst Toldafgift, vilde det dog ikke kunne betale sig at indføre dem her i Landet, idet vi for disses Vedkommende i Smag, Udtyrelse og Kvalitet ere saa langt forud for Ud-